

УДК 65.012.4:005.334

*Андрушків Б. М.,
Заслужений діяч науки і техніки України,
доктор економічних наук, професор кафедри управління
інноваційною діяльністю та сферою послуг,
Бойко О.Б.,
кандидат економічних наук, докторант
кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг,
Боярчук Н. А.,
Тернопільський національний технічний
університет імені Івана Пулюя*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СИСТЕМНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В УПРАВЛІННІ СУБ'ЄКТИМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОДИ

Загалом, як відомо, системна інтеграція — це процес об'єднання численних незалежних підсистем або компонентів у єдину всеосяжну більшу систему, щоб вони могли між собою злагоджено працювати і співпрацювати. Іншими словами, головна система здатна виконувати загальну функціональність організації завдяки симбіозу, створеному системною інтеграцією. Системна інтеграція, як управлінське явище, особливо актуальна в умовах війни і тим більше у повоєнний період, на етапі вступу України до ЄС.

На справді, більшість управлінських структур, які впроваджують системну інтеграцію, роблять це тому, що хочуть підвищити свою продуктивність і, як наслідок, якість кінцевих результатів діяльності. Зазвичай мета полягає в тому, щоб різні ІТ-системи спілкувалися одна з одною у фоновому режимі, щоб не витратити час і енергію на передачу даних різним підрозділам або рівням управління. Організаційні переваги спрощеної системної інтеграції включають швидшу передачу інформації та менші витрати.

Підприємства як суб'єкти господарювання, що вступають у бізнес-відносини між собою, прагматично схильні до пошуку взаємовигідних інтегрованих рішень, рефлексивно налаштовуючи бізнес-процеси як інтегровані. Економічна сторона такого налаштування спряжена із технічною, соціальною, екологічною та іншими сторонами діяльності загалом як компонентами сталого розвитку. Тому віднайдені спільні (інтегровані) рішення, наприклад, в цих трьох «вимірах» мають ціннісний характер, що рухає суб'єкта у

поступальному розвитку. Слідуючи такій парадигмі, суб'єкт як системний учасник процесів суспільного буття, входить в поле системної інтеграції вищого рівня, наприклад Європейського, на якому і вибудовує стратегію і тактику досягнення бажаних результатів. За економічною наукою стоїть завдання надати суб'єктові знаннєву базу для становлення і розвитку системної інтеграції в управлінні його діяльністю, на якій розбудовуватиметься система управління суб'єкта – підприємства. Реалізації такої спрямовувальної мети були присвячені наукові роботи учених [1-4].

Вклад вітчизняних учених у розроблення засад розвитку системної інтеграції в управлінні підприємствами можна окреслити проблемами вітчизняного управління. Тим часом проблематика у контексті війни та повоєнного періоду, інтеграції до управлінських систем ЄС залишилися за їх полем зору. Надавши означену інтерпретацію комплексного стану суб'єкта господарювання, як поєднання економічного та інтеграційного станів, в кожному випадку доцільно розробити методичний інструментарій ідентифікування і оцінювання синтезованих станів, який дасть змогу управляти станами досягаючи гомеостатичної рівноваги інтегрованої системи управління. Раціональне поєднання інтеграції і самоорганізації в управлінні суб'єктами господарювання, на алгоритмічному рівні продемонстрували її ефективність. Змодельовані процеси ухвалення і реалізації рішень в межах інформаційно-економічного механізму управління підприємством показали позитивні результати.

Вивчаючи інформаційно-економічну модель управління діяльністю суб'єктів господарювання, подану на предмет врахування впливу екзогенних чинників, доцільно було б доповнити її в політико-безпековому аспекті, що відображає сьгоднішні умови ведення бізнесу. Таке доповнення може бути інтерпретовано уведенням в модель політико-економічної і безпеково-економічної компонент бізнес-середовища.

Список використаних джерел:

1. Цікало Є. Системна інтеграція в управлінні підприємствами: теоретико-концептуальні основи. Вісник Львівського університету. Серія економічна, 63, с. 123-132.
2. Цікало Є. Теоретико-концептуальні основи реалізації інтеграційного базису системи управління суб'єкта господарювання. Вісник економіки: збірник наукових праць, 2, с. 8-19.

3. *Iryna Bashynska, Hanna Smokvina, Kseniia Bondarevska, Tetyana Semigina, Yevhen Tsikalo, Viktoriia Terletska, 2023. Unleashing sustainable recovery and development: analyzing European countries' labor market experience. Acta Innovations ,49, pp. 5-16.*

4. *Sikora, L.S., Lysa, N.K., Tsikalo, Y.I. and Fedevych, O.Y., 2023. System-Information and Cognitive Technologies of Man-Made Infrastructure Cyber Security. Journal of Cyber Security and Mobility, 12(03), 389-414.*

УДК 334.716

Близнюк А.О.,

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту,*

Ковальова М.В.,

здобувач вищої освіти,

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ОБҐРУНТУВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ ПІДПРИЄМСТВА З ПОЗИЦІЇ МАРКЕТИНГУ

Основою маркетингу є комплексні маркетингові дослідження, що включають у себе як вивчення ринку та його кон'юнктури, так і оцінку можливостей самого підприємства, що будує роботу на принципах маркетингу. Маркетингові дослідження створюють науково і практично відокремлену базу для ухвалення кваліфікованих рішень управлінських ланок компанії і, зокрема, вищого рівня керівництва.

Треба більш детально розглянути та проаналізувати зміст і спрямованість комплексного дослідження ринку.

По-перше, це вивчення вимог ринку до товару, зокрема очікувань покупців і, що особливо важливо, кінцевих споживачів щодо споживчих характеристик продукту та відповідного набору додаткових функцій, які впливають на його продаж та використання. Для продавця і виробника ці вимоги з боку покупців і кінцевих споживачів є ключовими елементами їх конкурентоспроможності. Таким чином, в цьому розділі досліджень особлива увага приділяється визначенню рівня конкурентоспроможності виробленої продукції та її відповідності специфіці вимог конкретного ринку та його сегментів.